

Předali jsme Statečné psí srdce!

Hovawartka, která na hřbitově zachránila svoji paničku, těžkou cukrovkářku.

Německý ovčák, který byl vážně pobodán, když šel do střetu s nebezpečným pachatelem, a další ovčák, který pomáhá mladé ženě postižené autismem. I tohle jsou příběhy letošních vítězů již pátého ročníku ankety Statečné psí srdce za rok 2014, které jsme předávali začátkem dubna.

Záchranný čin neslužebních psů laiků

Cenu převzala: Eva Gojďová a její hovawart Dona
Cenu předala: spisovatelka Bára Nesvadbová

Těsně před Vánoce se Eva Gojďová, která žije nedaleko Prahy, rozhodla, že navštíví hřbitov, který je od jejího domu vzdálený asi tři kilometry. Cestu pojala jako procházku, a tudíž nemohla nechat doma čtyřletou fenku Donu. Jelikož Eva trpí už dvacet let diabetem, bere si s sebou vždy něco k jídlu a před odchodem si také měří hladinu cukru v krvi. Ani tentokrát to neopomněla. „Protože u nás na hřbitov mohou i pejskové, přivázala jsem Donu zevnitř k plotu nedaleko našeho místa a jala jsem se vyměňovat zvadlé květiny za vánoční výzdobu. Zima, cesta na hřbitov, práce okolo hrobu - to vše zřejmě způsobilo náhlý pokles hladiny cukru natolik, že jsem si sedla na obrubu hrobu, začala podřimovat a upadat do hypoglykémie. Nebyl tam nikdo, kdo by mě v této fázi, kdy už diabetik není schopen rozumně uvažovat, řekl, abych si rychle vzala něco k jídlu,“ popisuje Eva Gojďová. Na hrobě zřejmě seděla dlouho a dnes si jen matně vzpomíná, že ji ze snu najednou vyrušilo rázné olizování tváří. „Pes po mně skákal a já se doslova válela ve vyzdobe-

Dona si s Bárou Nesvadbovou dobře rozuměla

Romera pachatel
bodal dlouhým
nožem do krku
a do slabin

ném hrobě. Dona si sama překousala vodítko, protože jí mé chování připadalo nestandardní. Trochu jsem se probrala, vypotáčela jsem se ze hřbitova, chytila Donu za to, co zbylo z vodítka a nechala jsem se vláčet po lese úplně jinou cestou, než jsme přišly. Dona pro mě byla jediná jistota. Ostatní svět jsem nepoznávala, netušila, kde jsem, kam směřuji a co tam dělám. Jen mi bylo divné, že okolo nás sviští auta, protože naše běžná cesta na hřbitov vede celkem opuštěnou krajinou," popisuje Eva, která cestou domů několikrát upadla, ale její věrný pes jí i tentokrát pomohl. Stál u ní a čekal, až se zase zvedne a když nereagovala, tak do ní žďuchal. „Za úplně tmy jsem najednou poznala,

že mě dovedla do centra naší obce na obecní úřad a do knihovny, kde pracuji a kam ji občas беру. Dona začala skákat na kliku od úřadu, kde právě uklízela paní Hladíková. Otevřela a podivila se, jak to vypadáme, protože i Dona měla hlavu od bahna,“ říká Eva. Paní Hladíková přinesla Evě tatranky a společně zavolali jejího syna. „Teprve zpětně mně i celé rodině došlo, že mi Dona zřejmě zachránila život, protože nikoho nenapadlo, že z nevinného výletu na hřbitov vznikne poměrně slušné drama. Dona nechodila na cvičák, zvládá jen základní povely, a když právě nevidí zajíce na poli, tak i poslouchá. Je ohromně fixovaná na rodinu a obzvláště na mě. Za žádnou cenu by mě neopustila,“ věří své fence

Doně její panička. Statečné fence, která neváhala rozkousat vodítko, aby v tísní pomohla své paničce, udělujeme Statečné psí srdce.

Záchranný čin služebních a záchranářských psů

Cenu převzal: psovod František Kohout a jeho německý ovčák Romer

Cenu předala: herečka Jana Stryková

V září loňského roku pátrali policisté na Domažlicku po nebezpečném pachateli loupeží. Věděli, že může být ozbrojený i střelnou zbraní, a tak jim záleželo na jeho včasném dopadení. Když už měla policejní hlídka muže na dohled, náhle se jim ukryl

v lese. Na místo proto přijeli dva služební psovodi se psy. Jeden psovod se psem se vydal po stopě pachatele, zatímco druhý, kterým byl podpraporčík František Kohout, šel podél lesa. Náhle se třicet metrů před ním vynořila postava, ve které psovod bezpečně poznal figuru známého lumpa. Psovod hledaného muže vyzval známou formulkou „Zde policie. Jménem zákona-stůjte!“, aby v útěku nepokračoval. Ale on jeho výzvy nedbal. Protože mohl být ozbrojen střelnou zbraní, byl v souladu se zákonem použitý pes bez náhubku. Romer vběhl do hustého porostu a během necelé půlminuty

Ostatní svět jsem nepoznávala. Netušila, kde jsem, kam směřuji a co tam dělám

Anketu Statečné psí srdce vyhlašuje náš časopis ve spolupráci se záchranářským magazínem Rescue report, vyhlašovatelem ankety Zlatý záchranářský kříž. Záštitu nad anketou již tradičně drží Generální ředitelství Hasičského záchranného sboru ČR.

V yčenicháno

byl u pachatele. V té chvíli psovoda nenapadlo, že jeho krátké zasténání může něco signalizovat. Vzápětí uslyšel psovod štěkání psa ze vzdálenějšího místa, opět se zasténáním. Když se psovod přiblížil na desetimetrovou vzdálenost, uviděl, že pes drží mužovu levici v zubech. V pravé ruce měl však muž zakrvavený nůž. Psovod vyzval pachatele k odhození zbraně. Muž odhodil nůž na zem, ale vzápětí se opět snažil uprchnout. Pes však nepovolil sevření levé paže, a tak mohl psovod spolu se psem složit pachatele na zem. Jakmile měl muž nasazená pouta, měl už Romer zadrženého jen hlídat. V tu chvíli však psovod zjistil, že Romer silně krvácí z krku a hrudníku. Pachatele proto předal kolegovi, který právě přišel na místo zákroku a rychle informoval nadřízeného o vážném poranění psa. Za pár desítek minut byl Romer v péči zvěrolékaře

*Brzy narazil na stopu
ženy a hodinu před půlnocí
ji našel*

v Blažejově. Pes, který svým rozhodným zákrokem předešel zranění a ohrožení života svého pána, měl zároveň velké štěstí – rány nožem minuly životně důležité orgány. Operace i léčení proběhlo úspěšně a po dvou týdnech mohl zvěrolékař konstatovat, že Romer je mimo ohrožení života. Za další měsíc se začal dostávat zpět do bývalé pracovní kondice a nebál se ani náznaků útoků nožem. A tak se loni v listopadu mohl vrátit do služby. Právem mu proto náleží Statečné psí srdce.

Spící srdce (ocenění in memoriam)

Cenu převzala: Sabina Humpálová
Cenu předala: herečka Kateřina Kaira Hrachovcová

Krásnému policejnímu psovi Metisovi nikdo neřekl jinak než Bubák. Byl to německý ovčák černý jak uhel, a zároveň postrach pachatelů trestných činů. Byl specialistou na pachové práce, ale dokázal si poradit i s agresivním lumpem. Jednou dostala jeho panička, policejní psovodka Sabina Humpálová, zvláštní úkol. V šumavských močálech za Volyní měla vyhledat paní, která ztratila orientaci a za tmy se bála pokračovat v hledání cesty domů. Do neobvyklé situace se dostala při procházce se dvěma bigly. Ti mají rádi volnost a jejich majitelka je našla až ve chvíli, kdy se stmívalo. Noc začala být chladná. Majitelka psů navíc cítila, jak se pod ní

Hned dvě ceny si odnesli psovodi v policejních uniformách. František Kohout a jeho kolegyně Sabina Humpálová

propadá zem. Naštěstí měla u sebe mobilní telefon, a tak rychle zavolala o pomoc. Policejní hlídka ale v hledání neuspěla. Operační důstojník proto vyslal na pomoc podpraporčici Sabinu Humpálovou s Metisem. Německý ovčák byl nasazený v předpokládané lokalitě, brzy narazil na stopu ženy a hodinu před půlnocí ji našel. Ačkoliv si Metis dokázal poradit v řadě nelehkých situací, aby ochránil občany i majetek lidí na jihu Čech, s jeho zdravím to bylo horší. Po několika operacích nakonec odešel v létě roku 2014 do psího ráje. Bylo mu dvanáct roků.

Pomáhající srdce (ocenění dlouhodobě pomáhajícího psa)

Cenu přebrala: Tereзка a její německý ovčák Cave Gymor
Cenu předala: herečka a výtvarnice Barbora Srcnová

Svému německému ovčákovi jménem Cave Gymor neřekne jeho panička Tereзка jinak než Kavi nebo Kavisek. Tereзка trpí atypickým autismem

a vývojovou poruchou chování. Kavi se stal jejím pomocníkem v roce 2013. „Od dětství vyrůstala se psy. Vždy jí přinášeli určitou jistotu. A tak vznikl úžasný nápad - když můžou mít psiho pomocníka nevidomí či epileptici, proč by ho nemohl mít i autista?“, vypráví Terežčina maminka. Terežčiným velkým přáním byl německý ovčák. Takový, který by mohl být všude a za všech okolností s ní, i v posteli. Za obrovské podpory a nadšení lidí z organizace Helpes a dárců, kteří posílali na Kaviska peníze, se nápad mohl uskutečnit. „Kavi nám přinesl strašně moc pozitivního. Od první vteřiny se od dcery nevzdál ani na krok. Bezpečně ji doprovází na ulici a do kroužků. Je velmi empatický a pro Terezku znamená klid, jistotu a bezpečí. Mnohem lépe díky němu snáší všechna složitá lékařská vyšetření v nemocnici, která jí dříve velmi stresovala. Kavi je také velmi vnímavý ke všem autistickým náladám, a proto s ním Tereзка zvládá všechny krizové situace. Když na nás někdo křičí, což je pro dceru velmi stresující, vždy se sesune na zem ke psovi a pevně se ho drží. Také ošetřující lékařka Terezky považuje přítomnost psa v jejím životě za velmi po-

Od první vteřiny se Kavi od Terezy nevzdálil ani na krok

zitivní. Dnes Terezka s Kavim navštíví hypermarket, divadlo, kino, kavárnu, výstavu i rockový koncert. „Bez Kaviho by to nedokázala. Jsme velmi šťastní, že takového pomocníka máme. S dcerkou jsou silně spjatí – pes ráno v sedm nastupuje do „služby“ a večer v devět končí. A pak ještě nastupuje na noční. Hlídá dceřin spánek, protože ji budí noční děsy. Když je situace mírnější, přitulí se k ní a Terezka hladí jeho měkký kožíšek. Jedná-li se o závažnější stav, Kavi mě hned běží vzbudit. Dělá to z lásky k mé dceři a ona bez něj nedokáže být. Myslím, že náš Kavi má obrovské pomáhající srdce,“ napsala nám Terezčina maminka. Souhlasíme a udělujeme Kavimu Statečné psí srdce.

Cena hlavního partnera, společnosti Super ZOO

Cenu převzal: Václav Komárek a jeho flat coated retrivr Colleta

Cenu předala: Veronika Zárybnická, zástupce maloobchodní sítě prodejen Super ZOO a plukovník Pavel Nepovím z Generálního ředitelství HZS ČR

Obzvláště v kategorii Pomáhající srdce byl výběr nesmírně těžký. Do finálového výběru se totiž dostali dva psi a dva příběhy, ze kterých bylo opravdu těžko vybrat. A tak naši partneri ze společnosti

Super ZOO, kteří byli hlavním sponzorem soutěže, došli k rozhodnutí, že aby ani jeden psí hrdina neodešel z prázdnou, udělí svůj vlastní cenu. A stalo se. Cenu převzal pan Václav Komárek a jeho fenka Colleta.

Václav je mladý muž z Kravař na Opavsku, který trpí epilepsií a poporodní parézou, kvůli které má částečně nepohyblivou levou ruku. Colettku, kterou vycvičili ve společnosti Helppees, má od loňska, je to velmi empatická a citlivá fenka. Co nám o ní Václav napsal? „Je to můj anděl strážný. Hlídá mě při epilepsii a pomáhá mi tam, kde mi to s mou postiženou rukou nejde. Colettka umí ohlásit epileptický záchvat dopředu, a tak už se nestane, že zůstanu někde ležet. A kdyby se to stalo, tak mě neopustí. Navíc má na vestičce napsáno *asistent epileptika* a díky tomu by mi měli lidé pomoci.“ Nezdídky se totiž stává, že člověka s epileptickým záchvatem považují kolemjdoucí za opilce nebo fetišáka. Václava také velmi těší, že s ním Coletta chodí do školy. „Colettka si získala srdce spolužáků

a hlavně spolužaček a já mám najednou díky ní hodně kamarádů, kteří mi pomůžou, když se začnu třepat nebo je mi zle. Díky Colettce jezdím do školy sám. Ze školy už pro mě rodiče nemusí tak často jezdit, překonal jsem strach. Ona mě totiž dokáže upozornit na přicházející záchvat.“ Václav nikdy

neměl rád rehabilitaci, ale s Colettou je to prý zábava. „I když to bolí, ruka se krásně uvolňuje. Když si třeba na postiženou ruku namažu sýr nebo paštiku, ona

mi celou ruku promasíruje. Nejdůležitější ale je, že je Colettka můj parťák a já nejsem sám. Život mi hodně změnila k lepšímu a věřím, že se to zlepší a budu jako ostatní,“ svěřil se Václav, který nominoval Colettu v kategorii Pomáhající srdce. Václavův příběh zaujal odbornou porotu natolik, že se rozhodla udělit jeho šikovné fence Cenu hlavního partnera ankety Statečné psí srdce.

*Je to můj anděl strážný.
Hlídá mě při epilepsii
a pomáhá mi.*

**Text: red
Foto: Pes Jíra**

Colleta dokáže nejen včas detekovat přicházející epileptický záchvat, ale pomáhá i s rehabilitací

